

Вѣстникъ
„Смѣшлю“
се сѣе всяка
Сѣбота.

Редакцията и
Администрацията
ея напратъ въ
Печатницата
на вѣстникъ:

„Българ. Знаме“
при издателя и
отговорника:

Ив. Дочковъ.

Единъ листъ:
едно грошче.

Цѣната на
„Смѣшля“ е:

За цѣла година:
въ Юж. България
2 рубли нови
въ Сѣв. България
2½ рубли нови

За 6 мѣсеци:
Отсѣмъ Балкана
5 франка.

Отгатакъ Балкана
6 лева.

Така и за дру-
гитѣ Българигъ
които сѣ извѣтъ
отъ нашия синуръ

ВѢСТНИКЪ ХУМОРИСТИЧЕСКИЙ, САТИРИЧЕСКИЙ, ПОЛИТИЧЕСКИЙ И ЛИТЕРАТУРНИЙ.

**ИЗВѢ-
СТІЕ!?**

Още два броя, и Смѣшлю ще почне втората си година. Ние вече се чудимъ и маемъ и незнаемъ какво да си помислимъ за мнозина отъ нашитѣ настоятели и спомоществатели, които нѣкои нищо не ни са платили, а нѣкои не сѣ ни доплатили! На мнозина сме писали и частни писма, а тѣ не ни и отговарятъ! Иматъ ли отъ нѣщо да се боятъ почитаемитѣ ни абонати още? Годината се истича и ние располагаме на тѣхнитѣ поръчки на които и писмата държимъ. Да се пише въ вѣткой брой за пари, е обидно наистинъ, но принудени сме. За това молимъ Господа Настоятелитѣ си, които сѣ си платили да се не обиждатъ, а ония Господа Настоятели и спомоществатели които не сѣ си платили и недоплатили, да иматъ добрината да ни внесѣтъ дължимото си вече и да не се боятъ че ще имъ пропаднатъ паритѣ, защото за два броя мислимъ че е неумѣстно да се смѣнѣватъ!

Спомоществования се внасятъ въ книжарницитѣ на Г-нъ Хр. Г. Дановъ; въ София у книжарницитѣ на Печатарското и Евангелско Дружество, а гдѣто нѣма книжарници въ Български и Источно-Румелийски тимбри.

СЛИВЕНЪ, 24-ий Юний 1883 г.

БЪЛГАРСКАТА ТЕАТРАЛНА ТРУППА.

Слѣдъ дълго лѣжение измѣти се най-сѣтнѣ и искудукдяка батканата и очакваната (? р.) *Българка Народна Театрална Труппа*. Тя искудукдяка за пръвъ пѣтъ въ Пловдива града голѣма, и толкова множество публика се стекла, щото сѣ всичкитѣ членове и удове да се бихж прѣброили лицата едвали бихж доставили десетата часть на Фасулджияновата публика! Това е успѣхъ! това е насърчение, това е народна гордость за бждѣщата българска прѣдставителна труппа!

Напраздно не е казано, че чуждото яйце и чуждата кокошка всѣкога биватъ по-голѣми, всѣкога биватъ по-сладки, всѣкого имѣтъ прѣдѣнство надъ своитѣ! Неце никакви коментарии, никакви доказателства, никакви други по-прѣсни фактове, за да се увѣримъ въ тази аксиома на народната пословица! . . .

Викахме, крѣскахме да се състави българска театрална труппа, ето я че се урѣди и захванаж своитѣ дѣйствия, своитѣ прѣдставления; нѣ що се научаваме за приежтствието на българската публика? О! дѣдо Смѣшлю закрива отъ срамъ очитѣ си, и се чуди какъ да исповѣда истината! Той и другъ пѣтъ бѣше говорилъ, нѣ днесъ фактътъ потвърди пророческитѣ му думи!

На първото прѣдставление е имало нѣкой и другъ, нѣ на второто — управителтъ е билъ принуденъ да яви на 4-5-тѣхъ души, че отлага прѣдставлението за другъ пѣтъ. . . . Това не е

ли срамъ? . . . Да бѣше далъ обявление нѣкой вторий Фасулджиянъ, или нѣкой другъ магеснически шарлатанинъ, че ще даде прѣдставление; ехъ! да видяхте тогава народъ, сганъ, публика и куцо и слѣпо! Нѣ за жалость, че го не далъ *илиз* или *идисъ*, нѣ *овъ* или *ский*: това е всичката погрѣшка, цѣлата вина за отсѣтствието на публиката! Съ такъво цѣвнение и подпомагане народната младежъ и гордость, дѣдо Смѣшлю може още отсега да пророкува, че ще цѣвнемъ като синигеръ въ кратуна!

Трѣбва веднажъ завсѣгда да навикнемъ да цѣвнимъ повече своето, отъ колкото чуждото, ако искаме да видимъ успѣхъ и напрѣдѣкъ въ своето; друго-яче полегка-легка и ние ще станемъ чужди за себе си и за народа си.

Наистина ние не очаквахме такава новина за нашата народна труппа, нѣ това е фактъ и ние скѣрбимъ вмѣсто да се смѣемъ. При това ние казваме дързостно на труппата да слѣдва работата си и да не се обезсърдчава, защото всѣко начало е мѣчно. Не е чудно, споредъ баба „Марица“, и лѣтнитѣ малки ноци да влияятъ на това отсѣтствие, обаче тѣ ще дойдѣтъ и зимнитѣ дълги ноци и ние ще бждемъ зрители! . . .

СМѢЙТЕ СЕ ДА СЕ СМѢЕМЪ.

Наистина ние не знаемъ вече какъ да се смѣемъ и какъ да мислимъ за дѣдовата Манчова газета! Този мѣдрѣйшии гласъ, този . . . или е съвсѣмъ побѣснѣлъ, или е обезумѣлъ или пѣкъ има да плаща на Михалѣ като господарѣтъ си! Казваме го *побѣснѣлъ*, защото лае и иска да ухапи нѣкого,

а пъкъ самъ не знае кого лае и кого нека да ухаши; наричаме го *обезумѣлъ*, защото за пара умъ и логика нѣма въ чутурата му; двѣ прѣдложения нѣма свързани спорѣдъ здравийтъ разумъ; думаме най-сѣтнѣ, че *има да плаща на Михая*, защото освѣнъ глупости и глупави лъжи друго нѣма що да се срѣщне въ него.

Чуйте и се чудѣте, че хумуристическитѣ вѣстници били лъжливи, и никога не казвали нѣкоя истина; ние истрѣсваме едно *trrrrrrr* съ барабана си на дѣдовитѣ Манчови уши дано чуе чакъ отъ Ц/градъ, че отъ едно не се прави заключение за всичко както и отъ частно — за общо, защото съ това тази газета показва, че не знае що е логика, а още повече що е *силлогизъм*. Ето като какъ запр. лъже свѣтътъ тази газета съ своитѣ безлогични силлогизми и софизми: *животнитѣ сж безсловесни; (atqui) човакѣтъ е животно; (ergo) човакѣтъ Манчовъ е безсловесно животно!* Или по-просто: *вѣстницитѣ лъжатъ; (atqui) «Народний Гласъ» е вѣстникъ; (ergo) и той лъже.*

Такива сж и глупоститѣ, безумствата и безмисленоститѣ публикувани въ 403 бр. относително хумуристическитѣ вѣстници. Че „Кукурига“ сж излъгали, а той му турилъ джангардакъ та излъгалъ публиката, кой е виноватъ въ това? Дали редакцията, или *доносчикѣтъ ѝ*? Че „Безродний Гласъ“, както го нарича баба „Марица“ е изсиналъ досега купове и купове лъжи повече даже отъ космитѣ на голѣмийтъ дѣдовъ Манчовъ калпакъ, кой е кривъ? Тази критика на „Безродний Гласъ“ не прилича на друго, освѣнъ на: **приемѣлъ се хърбелъ на щърбелъ**, или *да кажемъ, че нѣма що да рѣчелъ.*

Ние можемъ да приведемъ хиляди лъжи публикувани въ казаната газета, нѣ молимъ г-да редакторитѣ ѝ да явятъ лъжитѣ публикувани досега въ Сливненский сатирически листъ или безнравственността противъ която се е опълчавалъ всѣкога и ще се въоръжава догдѣто сжществува? Да се подмѣта само тѣй на *панаконъ*, че ако „свободнѣлъ Слъшлю че височината (на?)р) «Св. Никола» на Шипка се строполила и е затрупила 20 околни села, спорѣдъ сжществуващиятъ възгледъ дирекцията на *вжтрѣшитѣ двѣла трѣбвало, разумѣвало се, тутакси да прѣдпише на Ст.-Загорский префектъ незабавно да се унѣти вжмъ казаното мѣсто и да провѣри лъжливатата новина*». Това сж прѣдположения и голи мечтания, нѣ ние поканваме г. Манчовата газета да ни яви публично нѣкоя лъжа вмѣстена въ листа ни, и ако не ни яви, ние ще смѣтаме този листъ за безчестенъ, за

лъжливъ, за глупавъ и за безхарактеренъ, въ всичко подобенъ или одралъ кожата на господарѣтъ си!

Всичко писано и казано въ тази статия на „Безродната газета“ не произведе въ насъ друго освѣнъ да извикаме: *смѣйте се да се смѣлѣте и редакцията ѝ прѣживѣ да прилѣмѣ!*

Изъ Слъшлювий Дневникъ.

— Явяватъ ни, че назначението на Ново-Загорский Г. Пош. Нач. за Хасков. вмѣсто г. Попова станѣло по *хатжр-белясж*, а не по способностъ. *Делекъ* когато били малки играли орѣхи на Кюлбоклука съ г. Нач. Отд.; а може би да билъ и сродникъ на г. Д. като неговъ съотечественникъ. (Б. на См. **Не отговаряме за този непотизъмъ, който е станѣлъ у насъ патриотизъмъ!**)

— Съобщаватъ ни отъ Казанлъкъ, че г. Папазоглу се рѣшилъ да внесе пожертвованието си за да се доискара училището; обаче щѣлъ да си задържи правото за лихвата имъ. (Б. на См. *Какво право? Каква лихва? Ние не отбираме нищо, молимъ изяснение!*)

— Уррааа! Хайде! Хайде! припайте благоговѣйни отци да си зимате заплатитѣ, защото молбата ви се зима подъ внимание, та стига да се оплаквате и да се тѣжките, че стоите пд-долу даже и отъ разсилнитѣ! Обаче глѣдайте да не се сирѣпнете въ правилника, защото ако го съдерете, ще изгубите правото си. (Б. на См. *Не забравяйте да си платите и смѣхъ парасж, понеже-обаче-защото и дѣдо ви Слъшлю е истѣнѣлъ!*)

— Орисницата никакъ не можала да помогне на г. Д-ра Д-ровъ за да се пооближе и съ третията диня — **денутатство!** Той се напѣва да я проклипа, нѣ тя бѣга отъ дего като тамянь изъ облацитѣ. (Б. на См. *Ние му прѣпоръчваме сладка папаръ или рюбарбъ.*)

— *Туфафъ шей!* Агата благоизволилъ да позволи на Н. С. да замине за Европа, а той се отказалъ отъ *севдата* си; защото пролѣтъта се била минала. Тази истина е тѣй извѣртѣна и испечена, щото да се махне всѣко негодование срѣщу упорството на Агата. Намъ е съвсѣмъ непонятно това!..

— Говори се изъ улицитѣ на една столица, че испититѣ сж били толкова удовлетворителни, щото българский языкъ стоѣлъ пд-долу даже и отъ Френский, съ тази разлика само, че ученицитѣ сж знаели много стихотворения изустъ публикувани въ „Кукуригу“. (Б. на См. *Това е само аллюзия безъ папашилъ.*)

— Говори се, че въ нашата Автономалия щѣло да се основе едно дружеството противъ *контелка* на *гантитѣ*, на *тѣсенитѣ бутинки*, на *пардесютата*, на *рединготитѣ* и на *панталонитѣ*. (Б. на См. *Али по бѣли гащи ли ще ходятъ хората?*)

— Г-ну Б. Не ни осжждайте въ пристрастие, защото чивията ви е исхвъркнѣла изъ чутурата и вие не знаете що бѣрите. Ако да бѣше бумагата ви надраскана поне като отъ ученикъ отъ III или IV отдѣление, ние бихми дали мѣсто на опроверженнето ви, нѣ тя прилича на циганска попара.

— Г-ну С. — „Правда“ не се е явила още на бѣлъ свѣтъ, и ако би да се яви, тя нѣма да излиза въ нашата Румелия, ами въ Княжеството; защото ние и безъ „Правда“ сме си прави като вѣже въ торба. Отнесѣте се до издателя на „Българската Иллюстрация“ сир. до г. Янка Ковачовъ, той може сега да се кове, защото врѣмето на новий прѣвратъ приближава.

Изъ Княжеството.

Тайна кореспонденция на „Слъшля“

София. Бае Слъшлю!

Тука ще се играе пантомима и докога ще се играе, неможе да бжде познато. Сѣница и бълнувания много, нѣ нищо положително. Управляющитѣ сж заспали като отъ дългий; на тѣхъ венчко се вижда като медъ и масло. Дългитѣ язици на нѣкои си не говорятъ за въ полза на конституцията. Тѣ некатъ да кажѣтъ, че княляфѣтъ, който се ужъ кроилъ въ Петербургъ, щѣлъ да бжде много тѣсенъ, та не щѣлъ да може да покрне цѣлата глава на конституцията, и оттова щѣло да стане нужда да се поукастри и да се поуѣла. Азъ не вѣрвамъ на такива лоши язици, нѣ ако би да има такъвъ кроежъ, вѣрвай че *последния горшя будетъ первихъ* т. е. тогава ножѣтъ ще опре до кокалѣтъ, тогава борбата ще бжде борба отчаяна, която нѣма да обѣцава друго освѣнъ *хаосъ* или *намѣса на чуждитѣ!* Менъ ми се прѣдвжжда такъво иѣщо, нѣ дано останж излганъ. . . .

А бе, та и кому да натяквашъ? Въ тѣзи критически врѣмена трѣбваше да има истинский органъ отъ страна на либералитѣ за да изважда всичко на бѣлъ свѣтъ, нѣ ето че и до днесъ „Свѣтлина“ си и до кога ще си не е извѣстно. „Съзнание“ не че не вѣрши и тя тази служба, обаче всичко хваща съ *маша*, и като да се бои отъ свѣката си!..

Относителто „Българский Гласъ“ казвахъ, казахъ и нѣма що да кажѣ вече, този исполнитѣ води отчаяна борба. Останжло е само да изрига и чървата си противъ всенко българско! Помнели си, че даже и агитъ му се забранили входа въ държавата си, спорѣдъ извѣстнето на „Вакѣтъ“. (Б. на См. *Тази чула е ударила и «Държ. вѣстникъ».*)

Колкото за концертѣтъ той бѣ много отличенъ и сполученъ. Вѣсчката му программа се испѣлни отъ *алфа до омега*. Публиката останж твърдѣ задоволенъ както и азъ самъ, който са наслажда

давахъ доволно време и до сега даже привлѣкателнитѣ гласове на г-жицитѣ ми звенятъ въ ушитѣ. Много хубаво нѣщо бѣше, бае Смѣшльо, кѣшки да бѣше дошълъ и ти да поламаншъ пара. Менѣ още ми държи влага. Сбогомъ, че ржката ми трепери отъ радостъ като си еврипомия, сбогомъ до нѣшти повече.

Прѣмудрость Смѣшлюва. Чтение!

Тако глаголетъ Смѣшлю: Тѣзи дни ще издѣзи на бѣлъ свѣтъ една романтическа повѣсть изъ животитѣ на Пулпуденекитѣ г-жи и г-ци. Тя ще съдържа много поетически събития, между които и поведението на много Венернини поклонници. Който я прочете косата му ще настърхне като на таралежъ бодилкитѣ, и ще се чуди какъ е било възможно да се криятъ такива развратни тайни изъ кжщата на българки, които всѣкога сж биле гонителки на Венернитѣ прищѣвки. Съчинителствъ на тази повѣсть ще бжде единъ Д-ръ, който не живѣе въ града Пулпудена и който има окончанне на шовъ. Това съчинение ще бжде толкова привлѣкателно за прочитъ, щото ако би да се отпечатаатъ и 10,000 екземпляра пакъ ще се распродадѣтъ като тоналъ хлѣбъ прѣзъ рамазанитѣ. Мнозина отъ печатаритѣ ще завидватъ на единъ дългочиталестъ и гърбавичкъ печатаръ, който ще има това щастие да я отпечати. Той ще удари кьораво, нѣ и него ще накаратъ да играе на старо време безъ гащи, както старцитѣ Израелеви прѣзъ сириница.

Ние прѣпорѣчваме тази книга на всички съ исключение на нашитѣ абонати и абонатки за да не би и тѣ да станатъ като нея сладки и да ги нарѣчатъ патки!

Заричание на животнитѣ.

Басня изъ Смѣшлювото барабанъ.

Въ единъ пролѣтенъ день събрали се всичкитѣ грабливи животни подъ едно дърво и зѣзи да размишляватъ защо ги гонятъ и прилѣдватъ толкова хората. Всички разисквали въпроситѣ и си давали мнѣнието. Лъвътъ рѣкълъ: защото сж диви; вълкътъ прибавилъ: защото не сж питомни; мечката упорствувала на това мнѣние и казвала: защото биле грозни и пр. . . На тѣзи разисквания лисицата си все мълчала. Слѣдъ като се изрѣдили всички, лъвътъ се обърналъ къмъ кума леса и я попиталъ: ами ти защо мълчишъ и не давашъ мнѣнието си? — Защото ме ни питате, отговорила кума леса. Нѣ ако искате да узнаете истинската причина, за гдѣто ни прѣслѣдватъ хората, тя не е нито за гдѣто сме диви или не питомни или нѣкъ грозни, тя е за гдѣто грабимъ чуждитѣ потъ и се хранимъ като тунѣдци.

На тѣзи нейни думи всички се поумислили и рѣкли: нанстина тази трѣбва да бжде истинската причина; защото кой не е пропищѣлъ отъ насъ? Тогава всички изново сж обърнали къмъ кума леса и я помолили да имъ каже срѣдетво за да се избавятъ отъ това прѣслѣдвание на хората.

Кума леса безъ да губи време отговорила, че всички трѣбва да се закълнатъ и зарѣчатъ какъ нѣма вече да похважатъ чуждо нѣщо. Тутаки всички сж закълбли и зарѣкли съ условие, че който прѣветжни заповѣдта трѣбва да се изѣде отъ другитѣ.

Не се мнѣжло много, лъвътъ оглад-

нѣлъ и очитѣ му хванѣли да глѣдѣтъ на четире, и като казалъ: *закълъ коклъ задъ ератата*, налѣгналъ вълкътъ да го яде. Другитѣ попоглѣдали-попоглѣдали и като нѣмадо що да му сторянтъ разотошли си съ okayване.

Толкозъ спруватъ клѣтвитѣ и заричанията на голъмциитѣ и толкозъ се пазятъ! Така ли е и въ нашата Румелия? ? ? ? *Налучитѣ!*

Румелийската изложба.

Изъ Смѣшлювата философия.

Тази Румелийска изложба нѣма да стане нѣ е станѣла вече и който любопитствува да я види нека се не бави да се отпрати въ града Пулпудена, тя съдържа слѣдующитѣ мециалности или специалисти:

I. Тя прѣдставява едно здание пълно съ бумаги, които иматъ такава специална редакция, щото логиката ѝ играе на орѣхи, а рѣдѣтъ на мислитѣ се намира въ безкнижнитѣ арнаутинѣ.

II. Тя прѣдставява едно върховно сѣдилище, прѣдъ което стоятъ купове конгестатори и се мжчатъ да правятъ черното на бѣло. Въ ржцѣтъ на послѣднитѣ се виждатъ и Румелийски паспорти, които прѣпопяватъ българекитѣ княжествени подданици на отомански. А на около има купове зрители, които се пукатъ отъ смѣхъ.

III. Тя прѣдставява едно училище и ученици съ стихове въ ржцѣ, а поднататкъ съборъ отъ нѣколко души, които се мжчатъ по срѣдъ пладнѣ да ни казватъ, че е ноцъ. Послѣднитѣ драколятъ нѣщо на халваджийска книга като за опровергание че ученицитѣ не държатъ и не учатъ «Кукуругови» стихове.

IV. Тя прѣдставява една статуя съ фесъ, която се движи съ машина отъ мѣсто на мѣсто и гдѣ ѝ рѣчатъ «стой» тамъ се спира безъ да се мърда. Тази статуя се намира въ единъ великолѣпенъ конакъ и вижданието ѝ не е позволено всѣкому.

V. Тя прѣдставява една конюшна съ първо качество Маджарски конѣ, които отъ гладъ едва се крѣпятъ на краката си; а де тѣхъ нѣколко Одески гарвани и орли ги чакатъ да пукятъ та да ги закжжѣтъ. Не далечъ отъ тѣхъ стои едно важно лице което държи тефтеръ въ ржцѣтъ си и мисли като какъ да приключи равносѣтката си.

Който не е видѣлъ тази Румелийска изложба, увѣрряваме го, че той нищо не е видѣлъ на свѣта. Прикайте прочее и се наглѣдайте, обаче се вардѣте да не урочасате!

Донски на „Смѣшля“

Казанлъкъ. По този горѣщникъ.

Чичо Смѣшльо!

Въ 48-ий брой споменувате нѣщо и отъ нашия градъ за Т. Пощенский Началникъ, обаче това е просто клевета пустията отъ нѣкой *паничка аритмикле-ри* съ цѣлъ да очернятъ лицето на г. Нач. станции и по такъвъ подѣлъ начинъ да можѣтъ да му плѣзнѣтъ краката та да го замѣти нѣкой *кобузъ аритлиги*; подобенъ на прѣдшественника му Б. . . ко, комуто сега не се ослаждамъла прочутата Ст.-Загорска *спиртология* и за да можалъ да добие кефецъ каралъ я съ *болшимъ стакленчикомъ*, нѣ *юловицата* пакъ не забравялъ.

А бе, чичо Смѣшльо, да не е станѣло това по печатарска погрѣшка, както казва дѣдовата Манчова газета т. е. на мѣсто Ст.-Загора да е печатано Казанлъкъ? Понеже подбна *анархия* може да владѣе само прѣдъ очитѣ на г. Б. . . ко, а не и у насъ. Всѣкой знае, че послѣдний се е оставилъ да го водятъ за поестъ подвѣдомственитѣ му телеграфисти, дори и разсилнитѣ, и то именно за това:

1). Защото г. Б. не се завърта въ станцията си;

2). Защото глѣда на службата си прѣзъ прѣсти, и малко знае що се върши въ станцията му;

3). Защото повече обича бѣла-рада, за това и службата му е малко драга;

4). Защото е петъ години чинovníкъ въ Румелия, бѣкълъ български незнае, а се оставя всѣкой да му се мазни, и кратуната му праздна да дразни.

Единъ Хѣшилакъ.

Солунъ. — Май (закжсила по морето).

Екзархийский намѣстникъ г. Ш-ревъ върти люляка изъ градѣтъ ни; той нека-нека изволение да се вѣнчѣе за четвърта жена, и като не му се позволи, той се вѣнчѣ самъ и сега скоро ще си има и мѣничко. Това му поведение толкозъ прѣпорѣчва Екзархията, щото всички ѝ захвалятъ съ такъвъ честенъ и нравственъ намѣстникъ.

Колкото за пансона, който се съдържа отъ прочуитѣ френскитѣ спекулантикъ *Бертранъ*, нѣма въ що да не ви се похваля. Благодарение на *къоравото* този *пешкешъ* самъ се хвали, че въ разстояние на 2 години той си е икономисалъ 500-600 лирички; а пжкъ пансонеритѣ нека ходятъ скжсани, съдрапи, гладни голи и боси. Това венчого прави несъгласието на нашитѣ учители, които се ядѣтъ като песета.

Научаваме се, че г. Узуновъ бившиятъ Прилѣпскій учител се намира въ Кукушъ като проповѣдникъ; обаче нека св. Екзархия ми го не счита за грѣхъ, ако ѝ кажж, че напраздно си троши царичкитѣ по това воденнично кречитало. Той по цѣлъ день лѣжи изъ механитѣ и се търкаля като свинка, а св. Екзархия мисли, че той работи за искореняванието на униятството. Спорѣдъ приятелски писма той се подмазвалъ и около Униятитѣ съ цѣлъ да дограби нѣщичко и проповѣдалъ повече унията и протестантизма отъ колкото православието. Добръ е св. Екзархия да испита тази работа. — Другъ нѣтъ повече.

ПРѢСНИ НОВИНИ.

— Завчера, понедѣлникъ, са завърна отъ Пловдивъ г. замѣстникъ прокурора И. Продановъ гдѣто бѣше на 15 днѣвенъ отпускъ.

— Миналий петжкъ, сжббота и понедѣлникъ околийското сѣдилище въ града ни бѣше затворено, по причина че уважаемиятъ ни сѣдникъ Г. Бояджиевъ благоволилъ казваъ, безъ отпускъ да отиде въ Пловдивъ да защитава констетацията си прѣдъ Върховното Сѣдилище. Казватъ че Процеситѣ на много хора останали неразглѣдани.

— Сжобщаватъ ни, че единъ околийскій сѣдникъ, като разглѣдвалъ едно дѣло отъ 500 гроша съ записъ, върху който били положени 2 тимбри отъ по 10 пари, опрафовалъ страната защо да не е била тимбрата една за 20 пари. И подобни сѣдинци раздаватъ правосѣдне!!

— Отъ доста върно мѣсто са научаваме че за сѣдникъ на казанлъжската околия билъ назначенъ сѣдебний изслѣдвателъ при тукашното углавно сѣдилище Г. Фетгаджиевъ, намѣстото на Г. Велевъ.

— Слѣдующото писмо и расписка получихме отъ Г. Сливенский Окрѣженъ Прокуроръ, като си запазваме правото да дадемъ своитѣ коментарии, когато му дойде врѣмето и рѣда:

До Г-на Ивана Дочкова, отговорникъ и издатель на вѣстникъ «Смѣшля».

№ 1549

Въ г. Сливенъ.

Съ настоящето ми ся поканате да ся явите безъ друго сега въ три часа послѣ обѣдъ, въ канцелярията на вѣренното мѣнъ прокуретство.

Прокуроръ:

Д-ръ К. Свобода.

Секретаръ:

В. Дулевъ.

РАСПИСКА.

№ 1856.

Дава ся настоящата Господину Ивану Дочкову отговорникъ-издатель на вѣстникъ «Смѣшля» въ удостоверение на това че ся получи отъ тоя сѣщия Дочковъ оригиналтѣ на помѣтената въ дѣшния 49-ий брой дописка съ подписа Димитър Куртевъ Секретаръ при Слив. Окрѣженъ Гражданско Сѣдилище, съгласно протоколътъ подъ № 1851 отъ дѣшна дата по тоя прѣдмѣтъ завѣденъ.

г. СЛИВЕНЪ 18 Иуний 1883 г.

Слив. Окрѣженъ Прокуроръ:

(М. П.)

Д-ръ К. Свобода.

— Много наши приятели ни молятъ да попитаме: кога ще пристигне въ града ни новий ни прокуроръ Г. Д-ръ Данчовъ?

— Отъ едно приятелско писмо изъ Бургазъ извличаме слѣдующото:

«Руселевъ пакъ стана кметъ и сноще дойде утвърдението му. Мерзости, мискилицы не чути. Сжгласявамъ са съ всякого да кажемъ, че въ Бургазъ нѣма публика: въ Бургазъ има аганъ. Тѣжко и горко на този градъ при такъкви кметъ. Нищо нещѣ ми повреди мене лично този кметъ, но вървай много е тѣжко да глѣда човѣкъ да ступи на чело на градътъ една личностъ която отъ нищо не разбира. Тѣжко и горко на българскитѣ училища и за и така западналия край хиляди лири постживатъ въ градската каса, но за пѣтъ пари смѣтка да поиска нѣкой нѣма. Въ всичко и съ всякакви срѣдства са злоупотрѣблява тая почтенна служба-градскій кметъ. Въ всяко едно прѣдприятие прѣди всичко са сжгльжда злоупотрѣбението. Азъ нещъ да ти изброявамъ факта, тъй като тѣ сж толкози много, щото човѣкът е отъвращава. До колко кметската длъжностъ е скъпа азъ незная, но види са, че тя е повече отъ една мльина крава, защото. 30 лири. Градската каса безконтролна и блаженъ е този, който си бжркне ржката вжтрѣ. Завиждамъ ти, че си далѣч отъ този градъ, отъ тѣзи плебен. Да отговарятъ прѣдъ потомството водители на града, защото са показватъ глухи и недѣятелни.»

(Б. Р. по послѣдни новини що получихме отъ този градъ ни явяватъ, че Г. Иванчо Х. Петровъ енергично са и заелъ за пригльжданието на смѣткитѣ на градскій сжвѣтъ. Открило са много злоупотрѣбения и дѣлото са е придало на Прокуретството. Въ този случай Г. Иванчо заслужа похвала.)

КИСЕЛИ НОВИНИ.

Научаваме са, че миналата недѣля вечеръ една арфондриска спечелила съ Давидовата арфа заедно 10 Л въ едно казино. Казватъ, че очитъ ѝ били мѣгки, та затова и п . . . тѣ ѝ — м ри, но и 10-тѣ лирички ги бива!

— Другъ единъ извѣянъ пуякъ отъ Пловдивъ, хемъ чиновникъ, зималъ 8 дни отпускъ отъ началството си и е дошелъ въ Сливенъ да мириши пр. . . . на една своя любовница—арфондрисла, която, като го ласкаля съ любовта си, той опоевъ до извѣтриване далъ ѝ послѣднията си парица за да ѝ накупи разни накити. Сега хитрата го отритнала и не сжжелява го горкия, че ще му изхвъркне чивията.

ПОЛИТИКА.

Турция. — Голѣми политически митинги ставатъ за въвожданието реформитѣ въ Армения, обаче агитѣ настояватъ да се отложатъ за по-далечно врѣме, защото сега има се да дрѣме. Тѣ сж се опитали да принудятъ и седемъ-тѣхъ краля за да изпълнятъ Берлинскій договоръ относително България, нѣ както се види и този имъ планъ ще удари на южъ поради налѣганието на нашата освободителка и покровителка.

Въ Албания смущенията още владѣятъ, сблъсквания почти всекий денъ ставатъ. Агитѣ сж на мнѣние да захванжтъ и тамъ своята си пѣсенъ, нѣ ги е страхъ да имъ се не види пжтъ тѣсенъ.

Германия. — Дѣдо Бизмаркъ и товъ пжтъ прѣскочилъ граштъ; той не излизалъ още изъ стаята си, нѣ плановѣтѣ си не напушалъ относително сждбата на Источний въпросъ. Споредъ новийтъ му присмъртенъ планъ, той хванжлъ да заличава съюзничеството между Австрия и Италия.

Англия. — Тя още се бори съ Египетскій въпросъ и съ Суезскій каналъ. Досега Хдживѣтъ глѣдаше на нея като на писано яйце, обаче отъ денъ на денъ хванж да му омръзнува. Той ставалъ *пишманъ*, за гдѣто се спрятелилъ съ нея; нѣ дала баба пара да се хване на хорото, дава двѣ да се пусне, никой я не пуца. При тѣзи главоболія, тя не е забравила да подкрѣпи и желанието на агитѣ за изпълнението на Берлинскій договоръ относително Княжество България.

Гърция. — Тя цѣди комарѣтъ за да исплати дълговетѣ си, а при това се натоварва до шия въ нови като заржчва кораби за далечни смѣтки по Источний Въпросъ. Това е *асжлз* да си махашъ краката прѣди да видишъ магарето.

Франция. — Тя се върти около Мадагаскаръ. Спорѣдъ най-новитѣ и най-прѣснитѣ новини Англия е оттеглила ржката си оттамъ.

Освѣнъ това Гревѣ има да се расправя съ много палски писма относително положенлето на обществата.

Този е текущата днешна политика!

ТЕЛЕГРАММИ.

Пловдивъ. — Краснорѣчиво, велерѣчиво караме колелото да ни не гръмне небого. Върховното Сѣдилище си е навѣяло *беля* отъ много депутатски биволя! (Б. на См. Нека ги мръдне въ батака и да се отърве отъ тѣхъ.)

Тамже. — Постройката на храмътъ Св. Александъръ Невскій и Св. Киръ и Методий спорѣдъ слухове ще може да се довърши къмъ крайтъ на Августъ. Само че настоятелството малко се пощи. (В. на См. Това става на всекъждъ прѣвъ тѣзи лѣтни ноци!)

София. — Занаятчийското училище скоро ще се отвори, само за левове да

не се говори. (Б. на См. Безъ тѣзи съветци дали не щжтъ изъ мобилиитѣ на Нар. Сжбр. молци?)

Тамже. — Блнгуваннето на консерваторитѣ не прѣстанва. Тѣ отъ мравката правятъ камъла, а отъ камълата мравка. (Б. на См. Няма ли кой да ги наджвака?)

Циградъ. — Етикетитѣ и комплиментитѣ между Н. С. и Агата още се размѣняватъ. И тозъ пжтъ Илджъ-Кьошкъ е въ отрицателна сила. (Б. на См. На циганца не трѣбва джало!)

Месемврия. — Директорѣтъ на Еленското училище въ Анхело, неговий помощникъ Дамаласъ, Д-ръ Дракосъ и Дияконѣтъ на Анхелскій митрополитъ сж пили и играли цѣли 36 часа. Въ това дружество бѣше и градскій Д-ръ Ат. Чагри. Гръцката магария цѣла бѣше облѣчена въ «и мегали идеа». (Б. на См. Завиждаме ли на диякона гдѣто се кжлече като циганка прѣвъ Сиромасъ Лазаръ?)

Мустафа-Паша. — Крадецѣтъ и обезчестителѣтъ на 50 годишната мома Италианка е едно Хасковско читаче *йолемелмуру*. То е хванжто закарано въ Одринъ и осждено ужъ на 15 години въ окови. (Б. на См. Тѣзи 15 год. скоро ставатъ на 15 дни!)

Одринъ. — Дѣдо Манчовъ развѣ калпакѣтъ въ градъ ни. Той замѣна за Циградъ. На връщанне се обѣща да прѣстои нѣколко дена за да събере 4-тѣхъ си спомоществования. (Б. на См. На 100-тѣхъ му една съпрайте!)

Румново. — Съвѣтваме Градскій сѣвѣтъ да развали *сачалѣтъ* край казармата, понеже-обаче-защото *дулитѣ* и *нарплетата* твърдъ изобилствуватъ около него. При това съвѣтваме и г-да учителитѣ да не посѣщаватъ, защото не имъ прави честь и дава поводъ на всекакви мнели и други. (Б. на См. Олелее! Тука трѣбва да си пленелемъ въ пазухата отъ страхъ и отъ грѣхъ!)

Ваня село (Карловско). — Комисията се окжпа и замѣнж. Тя носеше п една торба съ теѣтери, нѣ по намерение надѣжжъ въ парилката. (Б. на См. По-добръ, че сж се окжпали и тѣ!)

Карлово. — По насъ благоговѣйнитѣ сж се засмѣли и зарадвали до уши, за гдѣто ще имъ се подобри състоянието. (Б. на См. Нека се не радватъ прѣди да видятъ коня!)

Т. Сенменъ. — Щуката се завърнж. Тя ходили по служебни дѣла: а най-много за депутатски търкала. (Б. на См. Да ѝ сж честити като *толци пити*!)

Н.-Загора. — Търгуваннето съ книги 50 % се свърши вече. Дюкянѣтъ се затвори и слѣдъ 2 мѣсеца пакъ ще се отвори. (Б. на См. Ами ако остане за всекого затворенъ?)

С.-Загора. — Знамето на делибашпйството отъ денъ на денъ повече се развива. (Б. на См. Ами няма ли кой да го свива?)

Калосертъ. — Въ мжнастиря на полето чернораскитѣ се молятъ за Смѣшля да му прости Богъ. Тѣ правятъ всекий денъ по 50 метанета. (Б. на См. Благодаримъ имъ, нѣ нѣмаме нужеда отъ тѣхнитѣ метанета! Нека се молятъ за коштата!)

Русчукъ. — Българинѣ хвѣрга кжч отъ радостъ, че консерваторитѣ цѣли пакъ да побѣдятъ. (Б. на См. Нека се варди да не ритне себе си!)

Т. Назарджикъ. — Нищо по-ново отъ двама полудѣли! (Б. на См. До кога ще се расправяме съ вашитѣ луди? Вкарайте ги въ котурката и свършено!)

Отговорникъ и Издатель: Ив. Дочковъ.